

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 131.

Tiende Session.

35te Møde.

Torsdagen den 19de Novbr.

(Fortsat.)

Fischer: Ja saa har jeg misforstaaet Betydningen af Afstemningen, ved hvilken jeg troede, det vedtoges, at Endringsforslaget skulde komme under Forhandling.

Formanden: Jeg beder om Forladelse, det blev ikke vedtaget. Jeg stillede det Spørgsmaal til Thinget, om det tillod, at dette Endringsforslag blev betragtet, som om det havde henligget i regulativmæssig Tid; hvis jeg havde stillet Spørgsmaalet paa en anden Maade, vilde det være kommet i Modstrid med den Bestemmelse, jeg selv havde taget med Hensyn til Endringsforslaget.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne af Forslaget til § 2 (Hæde) bemærke, at naar han ikke kan se, at Forslaget virkelig hænger sammen med hele Systemet, saa maa han troe mig, hvis han forøvrigt ikke vil, at hele Loven skal forkastes.

Winther: Er det aldeles afgjort, at Loven bliver forkastet, hvis dette Endringsforslag bliver vedtaget? Er det en afgjort Sag, at Loven da ikke kan blive gennemført, ikke kan faae kongelig Sanction? Derom vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Indenrigsminister, thi det er meget vigtigt at faae at vide, og det forekommer mig, at den ærede Minister ikke erklærede dette aldeles bestemt.

Indenrigsministeren: De ærede Medlemmer maae dog vist erkjende, at man ikke med Hensyn til saadanne Spørgsmaal hvergang behøver at udtrykke sig lige udførligt og netop i de selvsamme Udtryk, og jeg troede ogsaa virkelig, at Alle her forstode mig. I saadanne Sager kan det aldrig være min Mening at sige, hvad Hans Majestæt Kongen vil eller ikke vil; jeg kan kun sige, hvad jeg kan, ville eller ikke kan ville, og jeg indstiller ikke Lovforslaget til Stadfæstelse med en saadan Tilføielse som den her omtalte. Denne Forklaring har jeg oftere givet. Jeg antog, det laa klart for, hvad der i saa Henseende er en Ministers Stilling og hvad der er Hs. Majestæt Kongens Stilling, og derfor troede jeg, det var overflødigt at minde derom; men behøver jeg at minde derom, saa gjentager jeg, at det aldrig kan falde en Minister, der staaer i en lovgivende Forsamling, ind at foregribe Hans Majestæts allerhøieste Beslutning; han kan kun sige, hvad han selv kan overtage Ansvaret for, og jeg siger da, at jeg ikke vil overtage Ansvaret for at indstille et Lovforslag til Sanction, hvori den omtalte Bestemmelse findes. Jeg håaber, at dette er tydeligt, ogsaa med Hensyn til andre Tilfælde, uden at jeg just behøver at gjentage det med de selvsamme Ord.

Winther: Ja, det var rigtignok heller ikke min Mening at spørge den ærede Minister om, hvad Hs. Majestæt vilde gjøre i denne Sag. Jeg vilde blot have en bestemt Erklæring, saaledes som der nu blev givet, og den er fuldkommen tilstrækkelig for mig til at bestemme min Stemmegivning.